„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 120. Czwartek 23. Maja 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 22. maja. Jego Cesarska Mość otworzył dziś radę państwa następującą mową od tronu:

Szanowni Panowie obu Izb Rady państwa!

Z radośnem zadowoleniem widzę radę państwa znowu około Mnie zgromadzoną. Idąc za Moim głosem wezwane do tego królestwa i kraje wysłały swoich deputowanych, i oczekuję z ufnością po ich patryotycznem współdziałaniu nowych rękojmi dla pomyślności państwa i wszystkich krajów, które Opatrzność Mojemu berłu powierzyła.

To com przyrzekł, gdym radę państwa po raz pierwszy na tem miejscu powitał, to pozostało niezmiennie celem Moich dążeń; przywrócenie konstytucyjnych urządzeń na ubezpieczonej podstawie było przedmiotem nieustannej Mojej baczności.

Ale właśnie ów cel niedał się osiągnąć bez uzyskania zgodności między dawniejszem prawem konstytucyjnem Mojego królestwa Węgierskiego a ustawami fundamentalnemi nadanemi Moim dyplomem z dnia 20. października 1860 i Moim patentem z dnia 26. lutego 1861; gdyż tylko szczere uznanie tej zgodności ze strony rzeczonego królestwa mogło zapewnić innym królestwom i krajom tak zupełne przywiązanie Węgier do państwa, jak im samym niezakłócone używanie nadanych owemi ustawami zasadniczemi praw i swobód i zgodne z duchem czasu ich rozwinięcie.

Ciężkie ciosy jakie los zadał państwu były dalszem poważnem upomnieniem, by tej konieczności zadość uczynić.

Usiłowania Moje nie były daremne. Przyszła do skutku zaspokajająca dla krajów Mojej węgierskiej korony ugoda, która zabezpiecza przynależność ich do całej monarchii, zapewnia wewnętrzny pokój państwu i jego potęgę na zewnątrz.

Oddaję się nadziei, że Rada państwa tej ugodzie swego przyzwolenia nie odmówi, że bezstronne rozważenie wszelkich do tego odnoszących się stosunków uchyli z grona jej obawy, któreby Mnie niepokoić musiały, gdybym nie był przejęty silnem przekonaniem, że szczera wola ze wszystkich stron nowemu ustrojowi pomyślny nada kierunek.

Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość upominają, ażeby rączo wziąść się do ukończenia rozpoczętego dzieła. Rada państwa, tego spodziewam się po jej patryotycznem poświęceniu, nie zechce w obec naglących okoliczności ociągać się od zadania spiesznego uporządkowania naszych państwowych stosunków na danej podstawie, a natomiast dążyć do celu, do którego daremne zabiegi nowe tylko zgotowałyby doświadczenia, ale pomyślnych skutków by nieodniosły. Rada państwa, tego oczekuję po jej sprawiedliwości, nie będzie zbyt nisko oceniać korzyści, które na obranej przeze Mnie drodze ku ocaleniu Austryi w europejskim związku państwowym już się czuć dały.

Rada państwa, rękojmią tego jest Mi udowodnione jej światło, nie zapozna w końcu, iż nowy porządek rzeczy, otaczając konstytucyjne prawa i swobody Moich krajów korony węgierskiej nowemi nie naruszalnemi rękojmiami pociągnąć musi za sobą koniecznie równe bezpieczeństwo dla reszty królestw i krajów.

Urzeczywistnienie jednak tego zamiaru głównie zawisło od ustalenia ustaw zasadniczych z dnia 20. października 1860 i z dnia 26. lutego 1861 w krajach, których reprezentanci teraz znowu są zebrani. Dla tego bezwarunkowe obesłanie rady państwa było dalszym wymogiem konieczności.

Ale tak jak Mi obcą była myśl, bym pojedyńczym królestwom i krajom chciał uszczuplać praw im przysłużających, tak też zamiarem Moim jest, przyznać im w drodze porozumienia z Radą państwa wszelkie rozszerzenie autonomii, jakie odpowiada ich życzeniom a przyznane być może bez narażenia całej monarchii.

Przedewszystkiem przeto ze względu na ugodę zawartą z reprezentacyą Węgier, o ile ta ugoda do spraw wspólnych się odnosi, przedłożone będą do przyjęcia potrzebne zmiany Mojego patentu z dnia 26. lutego 1861 wraz z ustawą o odpowiedzialności ministrów i odpowiednią wymaganiom konstytucyjnym modyfikacyą paragrafu 13.

Potem nastąpią dalsze przedłożenia ustaw, szczególnie tych, które w swoim czasie zapowiedziane były sejmom krajowym Mojem postanowieniem z dnia 4. lutego r. b.

Sprawy finansowe zajmować będą w szczególności Waszą uwagę i konstytucyjne współdziałanie. O nadzwyczajnych krokach poczynionych od czasu ostatniego peryodu posiedzeń, które z powodu wybuchu zgubnej wojny stały się niezbędną koniecznością, otrzyma rada państwa obszerne przedłożenia. O pokrycie potrzeb roku bieżącego postarano się już w sposób zaspakajający, tak iż rada państwa nienagabywana wymaganiami lub kłopotami obecnej chwili oddać się może rozwiązaniu wielkich i trwałych zadań finansowych, które powstały w skutek nastąpić mającego porozumienia z krajami Mojej korony węgierskiej; przy tem głównem zadaniem będzie starać się o to, by żadna strona nie miała powodu uskarżania się na stosunkowo nie równe obarczenie.

Szanowni Panowie obu Izb Rady państwa!

Rzućmy dziś, kiedy się zabieramy do założenia dzieła pokoju i zgody, zasłonę zapomnienia na bliską przeszłość, która głębokie rany zadała państwu. Korzystajmy z nauk jakie nam przekazała, ale w niezłomnej odwadze czerpmy siłę i wolę ku przywróceniu państwu spokoju i pomyślności wewnątrz, powagi i potęgi na zewnątrz. Za to Mi ręczy wierność Moich ludów, która się sprawdziła także w dniach największej niedoli. Niechaj krokami naszemi nie kieruje tajemna myśl odwetu, szlachetniejsze zadośćuczynienie niechaj nam się dostanie w udziale, gdy nam się coraz więcej powiedzie, za pomocą tego co zdziałamy i co utworzymy, zamienić nieżyczliwość i nieprzyjaźń w poważanie i przychylność; wtedy ludy Austryi bez względu na to do którego szczepu należą i jakim językiem mówią, gromadzić się będą około cesarskiej chorągwi i z radością w sercu ufać będą słowu Mojego przodka, że Austrya pod opieką Wszechmocnego trwać i kwitnąć będzie w najpóźniejsze czasy.“

Mowę tronową przerywały kilkakrotnie pełne uniesienia okrzyki.

Wiedeń, 23go maja. Arcyksiężna Matylda, córka Arcyksięcia Albrechta, miała wczoraj nieszczęście, że się suknie na niej zajęły. Arcyksiężna mocno została poraniona.

Petersburg, 22. maja. Na uczcie sławiańskiej rzekł Rieger: Słowianie są rozrzuconemi członkami jednego ciała walczącego z zaprzysięgłymi wrogami: Niemcami, Madjarami, Włochami i Tatarami. Zeszło słońce wspólności Słowian. Przekonujemy się, że Słowianie przy wzajemnem wspieraniu się będą wielkim narodem nie tylko co do liczby ale i co do czynu.

Berlin, 22. maja. Król pruski podpisał przedwczoraj traktat londyński. Pojutrze nastąpi zapewne wymiana ratyfikacyi. "Prov. Corresp." zapowiada surowe środki przeciw agitacyom w Hanowerze i przemawia groźnie przeciw Królowi i Królowej Hanoweru. W Hanowerze aresztowany został tajny radca Stockhausen, były poseł hanowerski w Berlinie.

Część urzędowa.

Jego Excelencya p. Namiestnik nadał stypendyum w kwocie rocznych 50 złr. w. a. z fundacyi Maryi Rohmeder dla uczniów medycyny Karolowi Muszkietowi, uczniowi 1go roku na wydziale lekarskim wszechnicy Krakowskiej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. maja 1867.

Część nieurzędowa.

Uzupełniając podane w wczorajszym numerze sprawozdanie z pierwszego posiedzenia obu izb rady państwa, przytaczamy tutaj w dosłownem brzmieniu mowy obu prezydentów:

Mowa ks. Karola Auersperg: „Wysokie zgromadzenie! Jego c. k. Mość nasz najłaskawszy Cesarz raczył mię na teraźniejszą kadencyę rady państwa powołać na przewodnika obrad tej izby. Wiernie posłuszny Najwyższej woli, zajmuję to honorowe stanowisko, a najwyższy cel moich życzeń będzie ziszczonym, jeżeli mię w czynnościach moich wasze zaufanie wspierać będzie.

W przeciągu czasu, w którym działanie rady państwa było zawieszone, dożyliśmy wypadków, które uczucia polityczne i zapatrywania się prawne w sposób najboleśniejszy dotykają. Ciężkie klęski nieszczęsnej przeszłości rzuciły na błędne drogi naszych dziejów tak gruby cień, że trudno było rozjaśnić umysły, i zdawało się już nawet rzeczą niemożebną w wysilone państwo nowe tchnąć życie i jego istnienie ubezpieczyć.

W tem padł promień światła w ciemnicę ponurych oczekiwań i dręczącej obawy: dobrze obmyślany krok rozerwał sieć zawikłań, aby wydobyć nić prawa, i postępując za nieomylnemi skazówkami ma być teraz podźwignięte prawo publiczne, poddane przetworzeniu, które zapewni mu trwałość.

Tak przeszedłszy szereg ciężkich doświadczeń znajdujemy się w chwili decydującej, w której dla przyszłości Austryi mają być otworzone nowe podstawy, które muszą być niewątpliwe. Jest to zadanie tak ważne, że jego trudności w danych stosunkach byłyby w stanie złamać najśmielszą odwagę, gdyby Wszechmocny nie był wlał w każdą pierś instynktu zachowawczego, który nigdy nie porzuca nadziei, że szczerej i silnej woli, niezmordowanej gorliwości i powszechnej gotowości do poświęceń musi się powieść najwyższe dobro, ojczyznę młodzieńczą wzmocnić siłą.

Oby te poświęcenia i ofiary, na które patryotyzm austryacki jest skazany, do pomyślnego doszły zakończenia, oby raczyła Opatrzność zrządzić najłaskawiej, aby pogląd w przyszłość uczestników nie został zamglony, oby obmyślili postanowienie, któreby było prawdziwym początkiem wzmocnienia się i szybkiego wzrostu powodzenia rozległego cesarstwa, i któreby było zdolne uśmierzyć ból, wynikający z tego, że każdy patryota austryacki musi mieć podzielone serce.

Ale jakkolwiek wypadną losy, to jedno jest pewne i to jest obowiązkiem naszego posłannictwa: powinniśmy dojść do tego celu, który nam wskazuje konstytucya, ażeby narody w wierze w swoje polityczne uprawnienie się umocniły, ażeby w nich odżyło to przekonanie, że ważna część ich historyi w ich spoczywa rękach, i że skutecznie pracować nad dobrobytem swoim mogą tylko w jedności i zgodzie wspólnej.

Dopiero gdy dojrzeje to przekonanie, że nienaruszalne prawo spółuczestnictwa w pracach ustawodawczych, uzdolnia do silnego reprezentowania tak ogólnych, jako też i swoich własnych interesów, dopiero wtedy można się spodziewać, że istota i korzyści wspólnależności na drodze wspólnego działania zupełne znajdą uznanie, i że narody Austryi zespolą te węzły nierozerwalnego braterstwa, które już wiele burz przetrwały i w połączeniu z niezmienną wiernością dla dziedzicznego domu panującego stosunkom państwowym Austryi dawały tę cechę niezachwianej stałości, która sama jedna jest rękojmią wewnętrznego pokoju i rozwoju zewnętrznego znaczenia.

W tej ważnej i pełnej następstw chwili powinny wszystkie siły patryotyczne, które powołane są do pracowania nad tem zadaniem, połączyć się tą wzniosłą myślą, że tu chodzi o prace dla przyszłości potężnej Austryi.

Oby wszyscy pojęli i zastosowali się bezwzględnie do wymagań czasu, oby bez uprzedzeń i z stałą wytrwałością i pewnością tylko cel państwa mając na oku, jego prawne podstawy tak obmyślili, aby też odpowiedziały zasadniczym warunkom trwałego zjednoczenia państwa, ochraniając siłę, zbawienie i dobrobyt narodów Austryi.

Rozwiązując w ten sposób zadanie nasze, złożymy dowody tych uczuć niezachwianej wierności i przywiązania do uświęconego tronu, które nas wszystkich zarówno ożywiają i którym ja daję folgę w okrzyku: Boże ochraniaj, Boże błogosław Jego c. k. Mość naszego najłaskawszego Cesarza!“

Izba, która stojąc tej przemowy wysłuchała, podnosi trzykrotny okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana.

Mowa dr. Giskry: „Obejmując urząd honorowy prezydenta izby deputowanych, do którego przez Jego c. k. Mość najłaskawiej powołany zostałem, otwieram niniejszą do konstytuowania izby przeznaczoną sesyę i oświadczam, że podług objaśnienia Jego Excel. p. prezydenta ministrów, które później będzie odczytane, uroczyste otwarcie rady państwa na dworze Jego c. k. Mości nastąpi w przyszłą środę d. 22. b. m.

Długi upłynął czas od tej chwili, kiedy mój godny i nam wszystkim, którymy wówczas do tej wysokiej izby należeli, wiecznie pamiętny poprzednik na tym urzędzie (oklaski), którego nieobecności nikt pewnie tak boleśnie jak ja nie czuje, posiedzenia wysokiej izby zamknął, i ciche i puste stały te gmachy poświęcone interesom najświętszym narodów Austryi, które długie lata odbijały wylewy najgorętszego patryotyzmu i silne słowa mężów, przemawiających dla dobra państwa.

Nie można bez najgłębszego wzruszenia spojrzeć poza siebie w te czas, w których ówcześni doradzcy korony myśleli, że będą zdolni załatwić wielkie zadania rządu bez pomocy reprezentacyi narodowej; którzy myśleli, że mają dosyć siły i zdolności, aby przychodzącą do zdrowia społeczność mogli sami uleczyć i wynurzające się już zewnątrz niebezpieczeństwa odeprzeć, którzy myśleli, że zasystowaniem zaręczonej i wykonywanej już konstytucyi, otworzą nowę drogę, na której postępując narody w mniemanem zjednoczeniu i współdziałaniu, nowy gmach wzniosą podług planów dawnoubiegłych czasów, który jednakże zapomnieli, że siła jednego nic nie znaczy i że w ciężkich dniach niebezpieczeństwa może rząd znaleść się w najprzykrzejszej niemocy, jeżeli rady i czynu reprezentantów narodów jest pozbawiony, którzy zapomnieli, iż jest to daremnem, czczem usiłowaniem narodom, które do wolnego rozwoju dążą, które pragną racyonalnego ukształtowania państwa, chcieć narzucić instytucye podług starej modły z przechylaniem się ku pewnym stanom, lub korporacyom.

Boleśnie uczuwa to każdy Austryak i tylko łzawem okiem może każdy szczery przyjaciel ojczyzny spojrzeć w tę peryodę interregnum naszego życia konstytucyjnego, w tę peryodę, w której jedna z najpiękniejszych prowincyi dla państwa została stracona, w której pełna poświęcenia waleczność armii i odniesione w jednej części państwa świetne zwycięstwa nie mogły przeszkodzić aby z drugiej strony nieprzyjaciel aż w samo serce państwa nie dotarł i nie stanął pod bramami stolicy, żeby tysiącletnie węzły z krajem macierzystym państwa nie zostały zerwane, w której finanse ciężkie do naprawienia poniosły szkody, że dobrobyt narodu ucierpiał i podupadł, że punkt ciężkości państwa został zachwiany a co gorsze nad wszystko, że uczucie współnależności do jednej wielkiej społeczności w wielu sercach austryackich wyziębło, (brawo, bardzo dobrze!) węzły łączące narody austryackie systematycznie zostały osłabione.

Pozwólcie mi jednakże panowie odwrócić oczy od ponurego obrazu przeszłości; w tej chwili kiedy na wezwanie Cesarza na podstawie praw konstytucyjnych znowu się zbieramy, aby razem radzić i działać w najważniejszych sprawach państwa, niechaj mi będzie wolno wyrazić nadzieję szczęśliwszej przyszłości.

Szczęście Austryi stało się przysłowiem i widocznie opiekowała się nią ręka Boża w dniach najcięższej próby. Ale jak wiemy w samem szczęściu właściwą jest tylko lekkomyślności i jak fatalistyczne ufanie w boską opatrzność bez własnego współdziałania i pracy jest zapomnieniem swych obowiązków, jest zbrodnią; tak spodziewam się, że i my o lepszej przyszłości państwa nie będziemy tylko marzyć oddając się czczej nadziei, lecz będziemy jej oczekiwać i spodziewać się po pilnej i dzielnej pracy po dążeniu do wyraźnie wytkniętego celu z samopoznaniem i pomocą Bożą.

Wielkie są zadania, które oczekują rozwiązania przez reprezentantów państwa i przez rząd. Nie chodzi tylko o to, aby dawno zaniedbane nagrodzić, szkody ostatnich czasów naprawić, finanse uporządkować, gospodarstwo społeczne i siłę podatkową w kraju podnieść i ożywić i tyle razy obwiniane a nigdy nie naprawione niedostatki w administracyi usunąć, pęta zadawnionych przesądów i nawyczek zerwać, przez stanowcze reformy w omdlały organizm nowe tchnąć życie, inteligencyę i pracę uczynić głównymi czynnikami we wszystkich gałęziach życia publicznego, lecz i o to aby konstytucyjnym urządzeniom, które przez to, że były tylko pozorem w Austryi znaczne poniosły uszczerbki, przywrócić należną powagę, aby obywatelom państwa udzielić prawa wolnych mężów, narodom zaś warunki ich exystencyi i postępu, bez pogwałcenia przez mniejszość i bez szkody politycznej jedności a krajom potrzebną autonomię bez uszczerbku dla całości państwa zapewnić (brawo z prawej strony), aby wszystkim wyznaniom równe nadać uprawnienie (powszechne brawo) i władze państwa i obywateli państwa uwolnić od skutków nieszczęśliwych traktatów (brawo na lewicy), aby ducha prawdziwego konstytucyonalizmu we wszystkich gałęziach publicznego życia ożywić i wszystkim reprezentowanym tutaj, przez dobrobyt i ukształcenie wyszczególniającym się częściom państwa, zapewnić nie mniejszy współudział w tych parlamentarnych urządzeniach, które w jednej części państwa przywrócone już zostały do życia i aby z ową częścią państwa dawno upragnioną wewnętrzną zgodę do skutku doprowadzić, tak aby przy wszelkim uznaniu praw i własności z tamtej strony nie poświęcić sił administracyjnych z tej strony Litawy, ażeby finansowe ciężary sprawiedliwie były uporządkowane i aby przez jakiekolwiekbądź urządzenia potęga całości nie była złamaną i naruszoną (powszechne brawo).

To są w krótkości zebrane te wielkie zadania, które mają przed sobą reprezentanci państwa i rząd, a których szczęśliwego rozwiązania narody Austryi oczekują.

Czy nastąpi to rozwiązanie? — Tylko wtedy może mieć nadzieja lepszej przyszłości podstawę, tylko wtedy możemy się spodziewać, że Austrya stanie się mocną i potężną, wielką i możną i odzyska swoje znaczenie w Europie, będzie mogła spełnić niewątpliwie swoją powszechnodziejową misyę.

Jeżeli rząd uzna potrzebę chwycenia się tej drogi, i jeżli postanowi wstąpić na nią zaraz i stanowczo, natenczas przy rozwiązywaniu swoich zdań będzie mógł liczyć nie tylko na większość w tej izbie, ale oraz na większość ludów austryackich. Ale jeżeli tego nie uczyni, wtedy, moi Panowie, nadaremną będzie wszelka praca i w krótkim czasie najtęższe siły wyczerpią się w niszczącej, bezużytecznej walce, pomiędzy przeszłością a przyszłością, w walce mężów i stronnictw, ospałego spoczynku, cofania się z odważnym postępem.

Oby geniusz Austryi, który nas w tej wzniosłej chwili ożywia, sprzyjał naszym pracom od samego początku. Oby mądrość, dobroć i sprawiedliwość naszego Monarchy którym ufamy, wspierały nas, zachęcały, ochraniały i oby dobrotliwa ręka opatrzności pobłogosławiła naszemu dziełu i państwu, w którego najpodleglejszych zakątach miliony serc są w tej chwili przyjęte uczuciem które i my wynurzamy wołając: „Niech żyje Austrya, niech żyje Cesarz!“

„Times“ popiera gorąco życzenie, aby teraz, gdy sprawa luxemburgska została już pomyślnie załatwiona, nastąpiło powszechne rozbrojenie. Wyjaśnia ile szkodliwym jest dla Europy taki zbrojny pokój i jak łatwo może przyjść do tego, że państwa będą walczyć ze sobą nie dlatego, że muszą, ale dlatego, że mogą. Kończy zaś swój artykuł temi słowy: Minęły już czasy, gdy przez podburzanie namiętności można było dwa narody rozjątrzyć przeciwko sobie; dzisiaj najwspanialszym czynem każdego monarchy byłoby rozpoczęcie epoki rozbrojenia. Pierwszy co da hasło do tego, pozyska wdzięczność i miłość swoich poddanych, a wpływ w radzie Europy, jakiegoby na innej drodze nigdy nie osiągnął. Bądź co bądź, skutecznie czy bezskutecznie, stanąłby na czele najszlachetniejszych uczuć i dążności nowoczesnych, i uczyniłby dla utrwalenia swojej dynastyi więcej, niż gdyby każdy kąt Europy spustoszył ogniem i mieczem, więcej niż gdyby jako zwycięzca w dwudziestu krwawych ale niepożytecznych bitwach, wszedł w tryumfie do swojej stolicy.

Ukonstytuowanie związku północno-niemieckiego wywołało znowu zaciętą walkę pomiędzy stronnictwami. „Ostsee Ztg.“ robi z tego powodu następujące uwagi: „ „Peryody, w których tworzą się konstytucye, pisze ten dziennik, nie są ożywczemi dla życia politycznego i przeobrażenie ducha ludu, podczas tych peryodów, podlega niebezpieczeństwom. Gdy chodzi o ustalenie praw i obowiązków pojedyńczych osób, praw reprezentacyi ludu i form, w których reprezentacya ludu ma być utworzona, naturalną jest rzeczą, że rozmaite klasy ludności z zazdrością nad tem czuwają, aby żadna z ich słusznych lub urojonych atrybucyi nie została naruszoną. Są to formy nie wątpliwie bardzo wielkiej wagi, lecz są i pozostaną zawsze tylko formami, które nie są życiem i nie mają nad życiem przewagi; tworzą tylko jeden z tych wielu momentów, z których wypływa przeobrażenie stosunków publicznych i w których się porusza. Są one trwałe, jeżeli odpowiadają wzajemnym stosunkom czynników życia politycznego i sposobowi ich współdziałania, jak tego wymaga natura rzeczy i potrzeba; zmieniają się szybko, gdy rozwój odbywa się nie w tym kierunku do którego zostały zwrócone. Im zaciętszy zaś jest spór o te formy, tem możliwszem staje się pomięszanie formy z istotą rzeczy i obłąkanie ducha publicznego na długi czas. Pesymizm i tylko pesymizm może zaszkodzić rozwojowi najbliższej przyszłości, a ci wszyscy, którzy chcą praktycznego liberalnego rozwoju, powinni wystąpić z całą mocą.

Marszałek Mac Mahon przybył do Paryża dla naradzenia się z ministrem wojny marszałkiem Niel, w jaki sposób możnaby zmniejszyć liczbę armii czynnej w Algierze bez niebezpieczeństwa dla kolonii. Według wszelkiego prawdopodobieństwa zaprowadzony będzie system podziału na trzy strefy, który proponował Cesarz Napoleon podczas ostatniej podróży po Algierze. Pierwsza strefa, kraj nadbrzeżny z wszystkiemi większemi miastami, ma być strzeżony tylko przez milicyę miejską; druga strefa zamieszkała przez plemiona podbite otrzyma żandarmeryę krajową, złożoną ze Spahów; trzecia zaś, zagrożona zawsze wybuchami powstańczemi, będzie obsadzona regularnem wojskiem francuskiem. System ten dozwoliłby, jak sądzą, odwołać z Algieru dwie trzecie części tamtejszej armii francuskiej.

O pożyczce 600 milionów, którą rząd włoski zawiera z domem Rothschilda, donosi „Italie“, że zachodzące jeszcze trudności wkrótce będą usunięte. Pełnomocnicy pp. Rothschilda i Fremy podpisali już umowę. Tylko niektóre szczegóły pozostają jeszcze do uregulowania, co zapewne wkrótce będzie załatwione.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Bóbrka		Rohatyn		Podhajce		Kuty		Zaleszczyki	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
Mec pszenicy	4	70	4	26	4	75	4	80	4	75
„ żyta	3	25	3	28	2	60	3	25	3	.
„ jęczmienia	2		2	26	1	65	2	45	2	25
„ owsa	1	60	1	28	1	.	.	95	1	50
„ hreczki	2	50	3	.	2	85	.	.	3	.
„ kukurudzy	.	.	3	60	2	55	3	20	3	.
„ ziemniaków	1	.	1	63	.	80	1	20	.	75
Cetnar siana	1	50	1	50	1	50	1	.	1	60
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.		.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	4	80	6	.	5	50	7	.
„ „ miękkiego	5	.	3	90	.	.	3	50	.	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	10	.	12	.	9	.	13
Mas okowity	.	60	.	60	.	50	.	60	.	36

(Miejsce targu: — waluta austryacka)

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Dalszy ciąg rozpraw nad propozycyą stowarzyszenia sadowniczo-ogrodniczego. Sprawozd. radny p. Wild. 2) Oferty przedsiębiorców robót rzemieślniczych. Sprawozd. radny p. Żaak. 3) Wypłata należytości za wozy dostarczane dla straży ogniowej. Sprawozd. radny p. Maniecki. 4) Zapis Józefa Czajkowskiego na rzecz zakładu

św. Łazarza. Sprawozd. radny p. Iskierski. 5) Prośba ks. Dominika Mayera o przyjęcie do gminy. Sprawozd. radny p. Patraszewski. 6) Wypłata należytości za restauracyę kościoła i budynków parafialnych w Malechowie. Sprawozd. radny p. Zółkiewski. 7) Wniosek w sprawie rzeźni miejskiej. Sprawozd. radny p. Popowicz. 8) Sprawozdanie sekcyi V. w przedmiocie nadetatowych dyurnistów magistratu. Sprawozd. p. dr. Jul. Kolischer. 9) Podanie izby giełdowej o wyznaczenie rocznego zasiłku na rzecz giełdy. Sprawozd. radny p. Wild. 10) Prośba o uwolnienie od hipoteki gruntów dóbr Borusowa pod kolej czerniowiecką zajętych. Sprawozd. radny p. dr. Czemeryński. 11) Oferty na dostarczenie obuwia dla sierót umieszczonych w zakładzie. Sprawozd. radny p. Miączyński.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 21go b. m. oddano do głównego szpitalu 12letniego chłopca, który miał być pokąsany przez psa wściekłego i na którym pokazały się już ślady choroby.

(Burze i grad.) W nocy z 12. na 13. i z 14. na 15. b. m. były wielkie burze z gradem w okolicy Bełzca i Magierowa w pow. rawskim. Strumienie wylały.

(Samobójstwo.) Mykita Lalka z Horodka w pow. Lisko, 38 lat liczący, obrz. gr. kat., stanu wolnego, wyrobnik, cierpiący melancholię, obwiesił się dnia 17. b. m.

(Pożary.) W Buskanowie w pow. trembowelskim d. 6. b. m. spalił się dach na domu zamieszkałym przez wikarego, ogień powstał przez nieostrożność; szkoda wynosi 500 zł. — W Winogradzie w pow. tłumackim d. 10. b. m. w nocy spaliła się stajnia; jeden z parobków poniósł śmierć w płomieniach. Szkoda wynosi 10.000 zł. ale stajnia była zaasekurowana; ogień miał być podłożony.

(Papież Pius IX.) obchodził d. 13. b. m. 76 rocznicę swoich urodzin. Przy tej sposobności „K. Bl.“ podaje zajmujące szczegóły o zatrudnieniach i sposobie życia tego 75 letniego starca, który tak jeszcze postępuje jakby był w sile wieku. Ojciec św. wstaje codziennie, tak w lecie jak w zimie zaraz po 6 godzinie, odprawia modlitwy poranne i przygotowuje się do mszy ś. O wpół do ósmej przychodzą dwaj kapelanie, którzy asystują Ojcu św. przy mszy. Po odprawieniu mszy, papież słucha jeszcze drugiej, którą odprawia jeden z kapelanów. Następnie spożywa skromne śniadanie. O kwadrans na 9. przychodzi sekretarz stanu z relacyami. Zaraz potem rozpoczynają się audyencye na które przebywają prefekci lub sekretarze rozmaitych kongregacyi w porządku oznaczonym dokładnie w Anuario Pontificio. Po tych audyencyach rozpoczynają się posłuchania cudzoziemców i trwają regularnie do godz. 1 lub 2. Potem następuje obiad który jest także bardzo skromny, bo składa się z zupy, dwóch gatunków mięsa z jarzyną i desseru; Ojciec św. pije tylko lekkie biało wino. Po obiedzie papież odpoczywa, lub przechadza się po korytarzach watykanu lub wreszcie udaje się do biblioteki podręcznej. Na dwie godziny przed Ave Maria wyjeżdża na przechadzkę. Po zachodzie słońca zaczynają się znowu audyencye urzędowe i dyplomatyczne, a następnie i cudzoziemcy równie jak zrana przypuszczani bywają. Podczas audyencyi urzędowych, kardynałowie i prałaci są także przypuszczani do posłuchań nieurzędowych. Audyencye trwają zwykle do godz. 9. poczem Ojciec św. spożywa skromną wieczerzę. Po wieczerzy papież odmawia z kapelanem część brewiarza następnie rozmawia przez chwilę z jednym z szambelanów i o godz. 10. udaje się na spoczynek. Takie całodzienne zajmowanie się ważnemi i najważniejszemi sprawami państwa i kościoła dowodzi niezwykłej w tak późnym wieku rzeźwości umysłu i ciała. — W ostatnich dniach rozeszła się mylna pogłoska, że właśnie w tym miesiącu papież obchodzić będzie pięćdziesięcioletni jubileusz swego kapłaństwa. Nastąpi to dopiero niespełna za lat dwa, ponieważ papież celebrował pierwszą mszę św. na wielkanoc 1819 roku w kościele Ś. Anny dei Felegnani przy domu sierót zwanym zwykle „di Tata Giovanni.“

Ostatnia poczta.

Berlin, 21. maja. „Nordd. Allg. Ztg.“ pisze: Doniesienie dziennikarskie, że rewizya u bankiera Adolfa Meyer w Hanowerze była bezskuteczną, jest mylne, znaleziono bowiem u niego 40.000 talarów będących prywatną własnością Króla hanowerskiego. W ogóle odbyło się w Hanowerze w ostatnich dniach wiele rewizyj po domach i aresztowań nawet w najwyższych stanach, których powody i rezultat wkrótce będą podane do wiadomości.

Hr. Bismark powrócił tu. Cesarz rosyjski jadąc do Paryża stanie w zamku królewskim. Na uczczenie Cesarza odbędzie się wielki przegląd wojsk.

Haga, 21. maja. Król holenderski jako W. książę luxemburgski podpisał wczoraj traktat londyński.

Konstantynopol, 21. maja. Sułtanowi towarzyszyć będą do Paryża jego synowie. Szach perski nie przyjął zaproszenia na wystawę paryską. Rosya nie pozwala Czerkiesom w Turcyi osiadłym wracać na Kaukaz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. maja.

Hotel George: PP. V. br. Kapri, z Negostieny. — Karl br. Zeulen, z Bukowiny.

Hotel europejski: Rylski E., z Czarnołożca. — Sozński J., z Grabowca. — Waselewski T., z Senkowa.

Hotel Langa: A. br. Brunicki, z Berezowiec. — Kämpfe K., z Drezna. — Tomacki A., z Limanowy. — Obermüller v. Draneck J., c. k. nadporucz., z Linzu.

Hotel angielski: S. br. Bielski, z Rychcic. — Zubrzycki J., z Dębowca.

Hotel Kuhna: Stanek J., z Wiszenki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. maja.

PP.: Książe A. Poniński do Niżyńca. — Książe E. Sayon Wittgenstein, do Warszawy. — K. br. Poten, do Olszanki. — A. Broniewski, do Zgurska. — Chajęcki T., do Zurawna. — Cikowski L., do Slobody. — Halinka T., do Chłopiatyna. — Jaworski J., do Jajkowiec. — Janocha A., do Strzylcza. — Kopystyński L., do Grabownicy. — Obertyński L., do Stronibab. — Rokosowski M., do Kozówki. — Romaszkan J., do Kosyłowiec. — Terlecki L., do Powitny. — Terlecki T., do Ruszelczyc. — Wybranowski A., do Wybranówki. — Wolański Nik., do Pauszówki. — Haubtmann Alf., c. k. nadporucz., do Stryja.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. maja.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.36	+ 12.3	77.8	zach. m.	4
2. god. po poł.	323.86	+ 16.9	53.3	„ „	8
10. god. wiecz.	324.78	+ 11.6	81.1	„ „	10

Dnia 22. maja 1867 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

10. 3. 1. 63. 64.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 1. i 15. czerwca 1867.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) „**Die Hugenotten**“. wielka opera w 5 aktach. Drugi występ gościnny p. C. Schmidta.

Jutro (przed. polskie) „**Noc i poranek**“, dramat w 5 aktach a 8 oddziałach. Na dochód pp. Józefa i Heleny Szymańskich.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 22. maja.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	90	5	98
Dukat cesarski	„	5	95	6	01
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	25	10	38
Rubel srebrny rosyjski	„	1	93	1	98
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	70
Talar pruski	„	1	85	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	77	08	77	75
Galicyj. „ „ m. k. za 100 zł.		80	90	81	53
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne		69	25	70	—
5% Pożyczka narodowa		70	07	70	73
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		218	33	221	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		179	67	182	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
5% pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.75	72.—
od kwiet. do października po 5%	70.50	79.75
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	83 —	83 50
Metaliki po 5%	60.—	60 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	146.—	147.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	145.—	146.—
Przez. do wyl. z r. 1854	79.—	79.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88.40	88 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.75	92 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	79 40	79 60
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	87.50
Czech	88.25	89.—
Węgier	71.75	72 25
Galicyi	68.75	70 —
Siedmiogrodu	67.75	68.25
Bukowiny	68.—	68.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98 50	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	725.—	727.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	181 20	181.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	605.—	607.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	96 75	97.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1703.—	1705.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	216.20	216.40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	198.50	199.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	143.—	143 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219.—	219 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	180.—	181 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	483.—	485.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	90.90	91.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.—	87.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106.—	107.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98.75

5. Losy.

	pien.	towar.
	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.25	127.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.50	89.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.—
Palfiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	25.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	22.—	23.—
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.75	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	105.75	106 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.—	106 50
Hamburg za 100 M. B.	94.—	94 25
Londyn za 10 ft. szt.	126.80	127.25
Paryż za 100 fr.	50.35	50 45

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.99	6.—
detto. pełnej wagi	5.99	6.—
Korona	17.30	17.40
20frankówka	10.14	10.15
Rosyjski imperyał	10.30	10.35
Talar związkowy	1.87½	1.88
Srebro	124.85	125.25
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 91 $^{6}/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. maja.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	60	10
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	70	70
Losy z 1860 roku	88	20
Akcye banku wiedeńskiego	724	—
„ „ kredytowego	181	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	126	80
Srebro	124	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	98

DZIENNIK URZĘDOWY.

(955) **Edict.** (3)

Nro. 206. Von Seiten des k. k. Bezirksamtes in Kamionka strumiłowa wird der sich im Auslande unbefugt aufhaltende Valentin Schuttenhelm aus Kamionka aufgefordert, sich binnen Einem Jahre hieramts zu melden und dessen unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens derselbe nach dem Auswanderungspatente vom 24. März 1832 behandelt werden wird.

Vom k. k. Bezirksamte.

Kamionka, am 12. April 1867.

Edykt.

Nro. 206. C. k. urząd powiatowy w Kamionce strumiłowej wzywa przebywającego nieprawnie za granicą Walentego Schuttenhelma z Kamionki, ażeby się w przeciągu jednego roku do tego c. k. urzędu zgłosił i nieprawną swą niebytność usprawiedliwił, w przeciwnym bowiem razie postąpi się z nim podług patentu dla wychodźców z 24. marca 1832 r.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Kamionka str., dnia 12. kwietnia 1867.

(959) **Edykt.** (3)

Nro. 5059. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem p. Pawła Sokołowskiego, że pod dniem 14. kwietnia 1867 do l. 4001 przeciw niemu i przeciw p. Maryi Sokołowskiej na podstawie wekslu ddto. Nowica 15. grudnia 1863 na 97 zlr. w. a. wystawionego p. Sebastyan Zak o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 97 zł. w. a. upraszał, który też uchwałą z d. 16. kwietnia 1867 do l. 4001 zezwolonym został.

Gdy miejsce teraźniejszego pobytu p. Pawła Sokołowskiego niewiadomem jest, przeto na dalsze żądanie powoda ustanawia się temuż kuratora w osobie p. adwokata Dra. Witza z substytucyą p. adwokata Dra. Kohna, a doręczając temuż powyższy nakaz zapłaty, wzywa się p. Pawła Sokołowskiego, aby rzeczonemu zastępcy potrzebne do obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę mianował, inaczej wynikłe z zaniedbania następstwa sobie samemu przypisze.

Sambor, dnia 16. maja 1867.

(970)

Kundmachung.

Nro. 26217. Das hohe k. k. Kriegsministerium (Marine-Section) hat mittelst Erlaßes vom 18. April l. J. Z. 308 E. K. - M. S. nachstehende Bestimmungen in Betreff der Aufnahme von Zöglingen in die k. k. Marine-Academie herabgegeben:

Bewerber um die Aufnahme in die Marine-Academie müssen ihre Aufnahmsgesuche unfehlbar bis Ende Juni eines jeden Jahres beim Kriegsministerium (Marine-Section) einreichen, und sind der Tauf- oder Geburtsschein, das Impfungszeugniß, das von einem graduirten Militärarzte ausgestellte Zeugniß der körperlichen Tauglichkeit, ferners die letzten Schul-Zeugnisse des Aspiranten beizulegen.

Der Eintritt in die Marine-Academie kann auch nach vollendetem 2ten Jahrgange aus den k. k. Cadeten-Instituten stattfinden.

Der Zweck der Marine-Academie ist die Heranbildung von See-Cadeten, aus denen sich das See-Officiers-Corps ausschließlich zu ergänzen hat.

Die Zöglinge der Marine-Academie unterscheiden sich je nachdem die Kosten für deren Unterhalt und Ausbildung vom Militär-Aerar, aus Stiftungen, oder aus Mitteln der Angehörigen bestritten werden, in Militär-Zöglinge, Stiftlinge und Zahl-Zöglinge.

Die Plätze für Militär-Zöglinge sind entweder ganz- oder halbfreie. Im ersteren Falle trägt die Umkosten der Erziehung das Marine-Budget ganz, im letzteren zur Hälfte, während die zweite Hälfte von den Angehörigen zu bestreiten ist.

Die Gesammtzahl der Zöglinge beträgt 90
und zwar:

Militär-Zöglinge mit ganzen Freiplätzen	38
" " " halben "	16
Stiftlinge oder Zahl-Zöglinge	36

Von diesen sind 10 ganzfreie und 6 halbfreie Plätze ausschließlich für Küstenländer und hievon speziell für die Städte Fiume 2, und Zara, Raguza, Cattaro je 1 ganzer Freiplatz vorbehalten.

Der Anspruch der unentgeltlichen Aufnahme in die Marine-Academie hängt von dem Stande, der Charge, den Verdiensten, Vermögens- und Familienverhältnissen der Väter ab.

Die nächste Berücksichtigung zur Verleihung von ganzen und halben Freiplätzen finden demnach:

1) Söhne mittelloser Offiziere S. M. Kriegs-Marine,
2) " " " der Land-Armee,
3) " von Marine-Beamten,
4) " mittelloser um den Staat verdienter Staats-Beamten.

Für Stiftlinge enthält der betreffende Stiftbrief die Bedingungen; den Anspruch zur Aufnahme als Zahl-Zögling hat jeder österr. Unterthan, welcher den vorgeschriebenen Aufnahmsbedingungen genüge leistet.

Für die Zahl-Zöglinge ist jährlich der Betrag von 551 fl. 25 kr. öst. W., für diejenigen, welche halbe Freiplätze erhalten, die Hälfte dieses Betrages in zwei gleichen Raten am 1. October und 1. April eines jeden Jahres beim k. k. Commando der Marine-Academie in Fiume zu erlegen. Von diesem Jahresgehalte werden alle Bedürfnisse des Zöglings während der Dauer seiner Studien an der Academie einschließlich der Ausmusterungskosten bestritten.

Wird die Zahlung der vorgeschriebenen Rate trotz wiederholter Mahnungen unterlassen, so ist der Zögling aus der Academie zu entfernen und seinen Angehörigen zurückzugeben. Der Eintritt in die Marine-Academie findet nur in die erste Classe und nur beim Beginne des Schuljahres statt. Ausnahmen hievon können stattfinden, wenn der Bewerber beim zurückgelegten 13ten Jahre die Prüfung für den ersten Jahrgang mit gutem Erfolge ablegt.

Die Reisekosten werden von den Angehörigen bestritten, und nur bei constatirter gänzlicher Mittellosigkeit der Angehörigen eines mit einem ganzen Freiplatze betheilten Bewerbers trägt diese das Marine-Budget.

Bewerber, welche körperlich untauglich befunden, oder die Prüfung unbefriedigend abgelegt haben, sind von dem Commando der Academie unverweilt ihren Angehörigen zurückzustellen.

Die Zeit des Unterrichtes in der Marine-Academie wird auf vier Jahrgänge festgesetzt. Die Aufnahmsprüfung haben die Bewerber vor einer Commission, deren Präses der Academie-Commandant ist, in deutscher Sprache abzulegen. Die Gegenstände für diese Prüfung sind:

1. Deutsche Sprache, geläufiges und reines Schreiben, Sicherheit im schriftlichen Gebrauche, ohne Fehler gegen Grammatik und Ortographie.

2. Geographie und Geschichte. Kenntniß der Erdoberfläche nach ihrer natürlichen und politischen Eintheilung und eine etwas eingehendere des österr. Kaiserstaates. Kenntniß der hauptsächlichsten Daten aus der allgemeinen Geschichte und eine Elementarkenntniß der Geschichte Oesterreichs.

3. Arithmetik. Sicherheit im Rechnen mit benannten und unbenannten Zahlen, mit gemeinen und Dezimalbrüchen. Uebung in den practischen wichtigsten Rechnungsarten einschließlich der einfachen und zusammengesetzten Regel de tri.

Nichtkatholische Bewerber haben ein Religionszeugniß von einem competenten Lehrer ihres Cultus beizubringen. Die Zöglinge des 4ten Jahrganges werden nach befriedigt abgelegter Prüfung zu See-Cadeten ernannt.

Dies wird mit dem Beifügen zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß für das nächste Schuljahr bereits eine bedeutende Anzahl von Aspiranten für ganze Freiplätze in Vormerkung stehen, daher weitere derlei Ansuchen wenig Aussicht auf Erfolg hätten, hingegen mit Beginn des nächsten Schuljahres 21 ganze und 9 halbe Zahlplätze zu besetzen sind, wofür noch Vormerkungen bis Ende Juli stattfinden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 11. Mai 1867.

(2)

Obwieszczenie.

Nr. 26217. Wysokie c. k. ministerstwo wojny (oddział marynarki) wydało rozporządzeniem z 18go kwietnia r. b. l. 308 E. K. - M. S. następujące postanowienia względem przyjęcia uczniów do c. k. akademii marynarskiej:

Ubiegający się o przyjęcie do akademii marynarskiej kandydaci muszą podawać swoje prośby o przyjęcie nieodzownie po koniec czerwca każdego roku do ministerstwa wojny (oddziału marynarki) i mają być załączone do nich: metryka chrztu lub urodzenia, świadectwo szczepienia ospy, wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego świadectwo fizycznej zdatności, a nakoniec ostatnie świadectwa szkolne aspiranta.

Wstępywać można do akademii marynarskiej także po ukończeniu 2go roku z c. k. zakładów dla kadetów.

Celem akademii marynarskiej jest kształcenie kadetów morskich, którymi ma się wyłącznie uzupełniać korpus oficerów okrętowych.

Uczniowie akademii marynarskiej dzielą się wedle tego, czy koszta ich utrzymania i wykształcenia pokrywane bywają ze skarbu wojskowego, z fundacyi czy też z zasobów własnych, na uczniów wojskowych fundacyjnych i płacących.

Miejsca dla uczniów wojskowych są albo całkiem albo w połowie wolne. W pierwszym wypadku ponosi koszta wychowania budżet marynarki całkowicie, w ostatnim do połowy, zaś drugą połowę pokrywa rodzina ucznia.

Ogólna liczba uczniów wynosi 90
a mianowicie:

Uczniów wojskowych o miejscach całkiem wolnych	38
" " " w połowie "	16
" fundacyjnych lub płacących	36

Z tych zastrzeżonych jest 10 całkiem a 6 w połowie wolnych miejsc wyłącznie dla krajów nadbrzeżnych, a z tego poszczególnie dla Rieki (Fiumy) 2, a dla Zary, Raguzy i Kattaro zosobna 1 miejsce całkiem wolne.

Możliwość bezpłatnego przyjęcia do akademii marynarskiej zawisła od stanu szarzy, od zasług, tudzież od stosunków majątkowych i familijnych ojca.

Najwięcej przeto uwzględniani będą przy nadawaniu miejsc całkiem lub w połowie wolnych:

1. Synowie niezamożnych oficerów c. k. marynarki wojennej;
2. " - " armii lądowej;
3. " urzędników marynarki;
4. " niezamożnych a zasłużonych około państwa urzędników cesarskich.

Dla uczniów fundacyjnych zawiera warunki odnośny dokument fundacyjny; zaś jako uczeń płacący może być przyjętym każdy poddany austryacki, który uczyni zadość przypisanym warunkom przyjęcia.

Za uczniów płacących ma być składaną rocznie kwota 551 zł. 25 cent. wal. austr., za tych zaś, którzy otrzymają w połowie wolne miejsca, połowa tej kwoty, w dwóch równych ratach na dniu 1. października i 1. kwietnia każdego roku w c. k. komendzie akademii marynarskiej w Riece. Z tej opłaty rocznej będą pokrywane wszelkie potrzeby ucznia w ciągu jego nauk w akademii łącznie z kosztami mustry.

Jeśli zapłacenie przepisanej raty nie nastąpi mimo kilkakrotnych upomnień, ma być uczeń z akademii odprawiony i odesłany do rodziny. Wstąpienie do akademii marynarskiej dozwolone jest tylko do pierwszej klasy i tylko z początkiem roku szkolnego. Wyjątki mogą nastąpić wtedy, jeźli kompetent po ukończeniu 13stu lat wieku złoży z dobrem powodzeniem egzamin z pierwszego roku.

Koszta podróży ponosi rodzina i tylko w razie udowodnienia zupełnego ubóstwa rodziny kompetenta, obdarzonego miejscem całkiem wolnem, ponosi te koszta budżet marynarki.

Kompetentów, którzy uznani zostaną fizycznie niezdatnymi, lub złożą złe egzamin, ma komenda akademii odesłać niezwłocznie do rodziny.

Czas nauki w akademii marynarskiej postanawia się na 4 lat. Egzamin wstępny mają składać kompetenci w języku niemieckim w obec komisyi, której przewodniczącym jest komendant akademii. Przedmioty, z których ma być składany ten egzamin, są:

1. Język niemiecki. Biegłe i czyste pismo, pewność w pisowni, bez błędów gramatykalnych i ortograficznych.

2. Jeografia i historya. Znajomość powierzchni ziemi podług jej naturalnego i politycznego podziału i obszerniejsza nieco znajomość cesarstwa austryackiego. Znajomość najgłówniejszych dat historyi powszecnej i elementarna znajomość historyi austryackiej.

3. Arytmetyka. Pewność w rachowaniu liczbami mianowanemi i niemianowanemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi. Biegłość w praktycznych najważniejszych sposobach liczenia, łącznie z pojedyńczą i złożoną regułą trzech.

Kompetenci niekatoliccy mają złożyć świadectwo z religii wystawione przez kompetentnego nauczyciela ich wyznania,

Uczniowie 4go roku będą po dobrem złożeniu egzaminu mianowani kadetami okrętowymi.

To podaje się z tym dodatkiem do wiadomości powszechnej, że na najbliższy rok szkolny jest już zanotowaną znaczna liczba ubiegających się o miejsca całkiem wolne, i przeto dalsze prośby tego rodzaju małą mogłyby mieć nadzieję pomyślnego skutku; natomiast jest z początkiem pzzyszłego roku szkolnego 21 całkowicie a 9 w połowie płatnych miejsc do obsadzenia, o które można zgłaszać się jeszcze do końca lipca.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. maja 1867.

---

(969) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 26951. Zur Besetzung der erledigten Dienststelle des k. k. Berghauptmanns in **Krakau** mit dem Gehalte jährlicher Ein Tausend Sechshundert Achtzig Gulden ö. W. und dem Vorrückungsrechte in die höheren Gehaltsklassen, dann mit dem Genuße einer Naturalwohnung, oder eines den Ortsverhältnissen angemessenen Quartiergeldes wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig dokumentirten Gesuche bis **15. Juni** l. J. im vorgeschriebenen Dienstwege bei der galizischen Statthalterei als Oberbergbehörde einzubringen und in denselben ihr Alter, ihre montanistisch-technischen, dann rechts- und sttaatswissenschaftlichen Kenntnisse, wie auch die Sprachkenntniß nachzuweisen, und auch anzuführen, ob und in welchem Grade sie mit einem Angestellten der **Krakauer** k. k. Berghauptmannschaft, oder mit einem Bergwerksbesitzer oder Bergbeamten des Distriktes dieser Berghauptmannschaft verwandt oder verschwägert sind, dann ob sie selbst, ihre Ehegattin, oder unter väterlicher Gewalt stehenden Kinder in diesem Distrikte einen Bergbau besitzen, oder an einer Bergwerksunternehmung betheiligt sind.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 11. Mai 1867.

Rozpisanie konkursu.

Nr. 26951. Dla obsadzenia opróżnionej posady służbowej c. k. starosty górniczego w Krakowie z roczną płacą Tysiąc sześćset ośmdziesiąt złr. w. a. i z prawem postąpienia do wyższych klas płacy, tudzież z dodatkiem pomieszkania w naturze, lub też odpowiedniej stosunkom miejscowym kwoty pieniężnej na pomieszkanie — rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę kompetenci mają swoje podania należycie uzasadnione wnieść do dnia 15. czerwca r. b. w przepisanej drodze służbowej do galicyjskiego Namiestnictwa jako naczelnej władzy górniczej, i wykazać w nich swój wiek, swoje górniczo-techniczne, tudzież prawnicze i polityczne wiadomości, jako też znajomość języka, i wymienić oraz, czyli i w jakim stopniu są oni spokrewnieni lub spowinowaceni z jakimkolwiek urzędnikiem c. k. krakowskiego starostwa górniczego, albo też z którymkolwiek właścicielem kopalni lub urzędnikiem górniczym w okręgu tego starostwa górniczego, a nakoniec czy albo sami, albo ich żony, albo też zostające pod władzą ojcowską dzieci posiadają w tym okręgu jaką kopalnię, lub też mają udział w jakiem przedsiębiorstwie górniczem.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, 11. maja 1867.

(956) **Kundmachung.** (3)

Nro. 27362. Wegen Lieferung der Deckstoff-Erfordernisse zur Conservirung der Staatsstraßen im Dolinaer Bezirke für das Jahr 1868 mittelst schriftlicher Offerten wird hiemit die Sicherstellungsverhandlung ausgeschrieben.

Das diesfällige Erforderniß besteht in der Beischaffung von 2060 Deckstoff-Prismen von 54 Kub.' für die Karpathen-Hauptstraße im Betrage von 5690 fl. 20 kr. öst. W.

Die allgemeinen und speziellen, so wie auch die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Lieferungsbedingnisse können bei dem Dolinaer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre deutlich und bestimmt gestellten Lieferungsanbote mittelst rechtsgiltig ausgestellten versiegelten Offerten bis zum 5. Juni 1867 beim Dolinaer k. k. Bezirksamte einzubringen.

Nachträgliche Anbote werden nicht berücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 27362. Dla zabezpieczenia liwerunku materyału kamiennego, potrzebnego do utrzymania gościńców cesarskich w powiecie Doliniańskim na rok 1868 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert pisemnych.

Potrzebnem jest mianowicie dostarczenie 2060 pryzm kamienia po 54 sztóp sześciennych na główny gościniec karpacki w cenie 5690 zł. 20 c. w. a.

Inne tak ogólne i osobne, jako też tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki dostawy przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Dolinie.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby swoje wyraźnie i stanowczo opiewające oświadczenia względem dostawy w prawomocnie ułożonych i opieczętowanych ofertach przedłożyli do dnia 5go czerwca 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Dolinie.

Późniejsze oferty nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. maja 1867.

(952) **Edykt.** (3)

Nro. 16586. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem o wytoczonym przez p. Emilię Geschöpf 2go ślubu Lewickiej w zastępstwie nieletnich dzieci Franciszki, Maryi i Felicyi Weroniki dw. im. Geschöpfów przeciw masie Mikołaja Prześlakiewicza lub jego z miejsca pobytu, życia i nazwiska niewiadomym spadkobiercom pozwie z d. 21. marca 1867 l. 16586 o ekstabulacyę sumy 130 zr. 93 kr. z 5% odsetkami i przynależytościami ze stanu biernego realności pod l. 353¾ we Lwowie położonej, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 18. czerwca 1867 o godzinie 10tej rano postanowiony.

Równocześnie ustanawia się dla masy spadkowej Mikołaja Prześlakiewicza, i tegoż z miejsca pobytu i nazwiska niewiadomym spadkobiercom na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adwokata krajowego Dra. Męcińskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Czemeryńskiego, z którym spór niniejszy wedle przepisów postępowania sądowego będzie przeprowadzony.

Zwraca się przeto uwagę pozwanych niniejszym edyktem, ażeby w należytym czasie albo sami się stawili, lub też potrzebne dowody prawne udzielili ustanowionemu zastępcy, lub też innego pełnomocnika wybrali i tegoż sądowi wskazali, w ogóle przedsięwzięli wszelkie prawne środki do obrony, gdyż sobie z tychże zaniedbania wynikłe skutki sami przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. marca 1867.

(962) **Edykt.** (2)

Nr. 13350. Przez c. k. sąd krajowy lwowski na żądanie kr. miasta Lwowa z powodu nieodbudowania rozpadłego domu na koszt i niebezpieczeństwo kontraktołomnych licytantów Jakóba Izaaka dw. im. Reitzes i Henczy Pineles relicytacya realności, a właściwie gruntu pod l. 211 m. celem wybudowania nowego budynku na dniu 28. czerwca 1867 o godzinie 4tej przed południem przedsięwziętą zostanie pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczona wartość szacunkowa realności tej pod l. 211 m. w kwocie 1502 złr. 37½ kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 5 od setki wartości szacunkowej t. j. kwotę 75 złr 12 kr. w. a., a to albo w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w gal. listach zastawnych lub też w gal. obligacyach indemnizacyjnych, co do dwóch ostatnich wraz z kuponami i talonami podług kursu w urzędowej gazecie lwowskiej z dnia poprzedniego notowanego do rąk komisyi licytacyjnej jako zadatek złożyć, któryto zadatek najwięcej dającemu w cenę kupna wliczony, reszcie zaś licytujących zwrocony będzie.

3. Gdyby realność ta w tym terminie sprzedaną być nie mogła, celem ułożenia lżejszych warunków wzywa się na dzień 1go lipca 1867 godz. 4tej po południu wszystkich wierzycieli hypotecznych z tym dodatkiem, iż nie stawiący się, jako z większością głosow stawających zgadzający uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych chęć kupienia mający w registraturze sądowej przejrzeć mogą.

O tem uwiadamia się kontraktołomnych i wierzycieli hypotekowanych, postanawiając dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Izaaka dw. im. Reitzes lub z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców tegoż za kuratora p. adw. Dr. Kolischera z zastępstwem przez p. adw. Dr. Rechena, zaś dla wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych: Lane Izertis, Gittel Rachel, a ewentualnie na wypadek gdyby jeszcze małoletnią była dla jej opiekuna Markusa Wolfa dw. im. Herscha, dalej dla Franciszka Peschinę, Esterę Ryfkę dw. im. Pineles, Izraela Berl dw. im. Lauera i Abrahama Parfunkla, lub z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców tychże, tudzież dla prywatnych osób, któreby z powodu popełnionego przez Samuela Pineles sfałszowania i przeniewierzenia skryptów publicznych kamery nadwornej pretensye sobie rościły, z imienia i nazwiska nieznanych, — nareszcie dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 3. lutego 1867 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza licytacyę dozwalająca, jakoteż wszelkie w niniejszej sprawie zapaść mające uchwały z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, lub w czasie właściwym i należycie doręczone nie zostały, za kuratora p. adw. Dr. Hönigsmanna z zastępstwem przez p. adw. Dr. Natkisa, i uwiadamia się ich o tem przez edykta.

Lwów dnia 27. kwietnia 1867.

(967) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 5307. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Ludwika Gajewskiego a w razie jego śmierci tegoż nieznanych spadkobierców niniejszem uwiadamia, iż przeciw tymże p. Rajmund Schmidt pod dniem 28go kwietnia 1867 l. 5307 pozew o wyekstabulowanie sumy 250 złp. czyli 13 duk., 16 złp. m. k. w stanie biernym części dóbr Hałuszyńce wedle Dom. 135. p. 19. n. 13. on. na rzecz Ludwika Gajewskiego zabezpieczony wniósł który do ustnej rozprawy na dzień 6. sierpnia 1867 dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dr. Weissteina, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowionym został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 6. maja 1867.

(974) **Edykt.** (2)

Nr. 8127. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Zelisława Bobrowskiego, że przeciw niemu Józef Birnbaum o zapłacenie sumy wekslowej 500 zł. wniósł pozew w załatwieniu tegoż pozwu uchwałą z dnia 26go lutego 1867 l. 2923 panu Zelisławowi Bobrowskiemu zapłacenie tej sumy z przynależytościami poleconem zostało.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Zelisława Bobrowskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 14. maja 1867

(961) **Edikt.** (2)

Nr. 27311. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Eugen Kriegshaber mit diesem Edikte bekannt gemacht, daß gegen denselben mit dem h. g. Beschluße vom 15ten Mai 1867 Zahl 27311 zu Gunsten des Osias Losch pto. 8500 fl. österr. Währ. eine Zahlungsauflage erlassen werde.

Da der Wohnort des Herrn Eugen Kriegshaber unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landes-Advocat Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Malinowski auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben die oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 15. Mai 1867.

(976) **Edict.** (2)

Nr. 667. Vom Stryer k. k. Bezirksgerichte wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der durch Feige Schneidscher wider Taube Taub ersiegten Forderung pr. 250 fl. ö. W., der Executionskosten pr. 4 fl. 17 kr. und 32 fl. 72 kr. ö. W. die executive öffentliche Feilbiethung der, der Schuldnerin Taube Taub eigenthümlich gehörigen der exequirten Forderung zur Hypothek dienenden Realitätshälfte sub Nr. 59 Stadt Stryj in drei Terminen, und zwar am 13. Juni 1867, dann 27. Juni 1867 und 10. Juli 1867 jedesmal um 10. Uhr Vormittags bei diesem k. k. Bezirksgerichte vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der erhobene Schätzungswerth pr. 1239 fl. 24½ kr. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreises im Baaren oder mittelst Staatspapieren nach dem Tagescourse zu erlegen, welches Angeld für den Meistbiethenden zurückbehalten, und falls im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den Uebrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Wovon die Executionführerin Feige Schneidscher, die Executin Taube Taub und nachbenannte Hypothekargläubiger, als: Lipa Halpern, Gerson Gunsberg, Feige Kessler, Rachel Taub, Chane Taub, ferner die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Ludwig Herwy Joanes Fremgens, Michael und Marianna Eipler, und alle diejenigen, welche später ins Grundbuch gelangen, oder denen der Licitationsbescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den aufgestellten Kurator in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Karchezy, endlich die k. k. Finanz-Prokuratur in Lemberg Namens der h. Aerars verständiget werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 24. April 1867.

(965) **Edict.** (2)

Nr. 4400. Vom k. k. Kreis- als Handesgericht wird dem, dem Wohnorte nach angeblich unbekannten, Moses Cefany mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Jacob J. Aschkenasy wider ihn unterm 9. Mai 1867 Z. 4400 eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 1400 Silber Rubel in russischen Kreditsbillets überreicht hat, worüber unterm 15. Mai 1867 Z. 4400 die Zahlungsauflage erlaßen worden ist.

Da der Wohnort des Belangten Moses Cefany unbekannt ist, so wurde für denselben, und auf dessen Gefahr und Kosten zum Kurator Hr. Landesadvokat in Złoczow Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Wesołowski bestellt, mit welchen die dießbezügliche Wechselsache nach der für Galizien bestimten Wechselordnung verhandelt werden wird. Es wird somit dem besagten Belangten erinnert, daß er seine etwaigen Rechtsbehelfe dem Herrn Kurator mittheile, oder persönlich erscheine, oder einen anderen Vertreter bestelle und solchen diesem Handelsgerichte namhaft mache, widrigens er sich die aus diesem Anlaße ihm etwa entstehenden nachtheiligen Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreis- als Handelsgerichtes.

Złoczow, den 15. Mai 1867.

(966) **Edykt.** (2)

Nr. 4004. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie niniejszym wiadomo czyni, że w skutek prośby Lewi Löwina z dnia 30. kwietnia 1867 do l. 4004 uchwałą z dnia dzisiejszego na podstawie wekslu dtto Radziechów dnia 4. Listopada 1866 przeciw Janowi Mohr nakaz zapłaty sumy 176 złr. w. a. z przynależytościami z terminem trzy dniowym wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Mohr wiadome nie jest, przeto dla zastępowania tegoż na jego koszt i stratę pan adwokat Starzewski z substytucyą pana adwokata Schrenzla kuratorem ustanowiony został, z którym niniejsza sprawa wedle postępowania sądowego dla Galicyi, przeprowadzoną zostanie.

Niniejszym edyktem wzywa się zatem pozwanego, by w przepisanym czasie albo sam się jawił, albo potrzebnych środków obrony ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał i tego tutejszemu c. k. sądowi obwodowemu wskazał, w o óle w celu obrony potrzebne kroki przedsięwziął, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania powstałe, sam sobie przypisać będzie winien.

Z Rady c. k. sądu obwodowego jako handlowego

Złoczów dnia 1. maja 1867.

(977) **Edykt.** (2)

Nr. 21590. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby zgubioną przez p. Ludwika Cieleckiego assygnatę kasową (Kassenschein) anglo-austryackiego banku we Lwowie Nr. 4081 z daty 5. listopada 1866 na sumę 100 zł. w. a. z 5% wystawioną na imię Ludwig Cielecki, w posiadaniu mieli, aby asygnatę wyż opisaną w przeciągu roku jednego, 6 tygodni i 3 dni temuż sądowi przedłożyli i prawa swe doń wykazali, gdyż inaczej po upływie tego terminu opisana asygnata za nieważną i amortyzowaną uznaną zostanie.

O czem się strony uwiadamia.

Lwów, dnia 1. maja 1867.

(968) **Licitations-Ankündigung.**

Nro. 6189. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Veräußerung der Propinationsgerechtsame der Reichsherrschaft Drohobycz sammt den dazu gehörigen Gebäuden u. Grundstücken am 11. Juni 1867 und den nachfolgenden Tagen im Wege der öffentlichen Licitation mündlich und mittelst schriftlicher Offerten beim Drohobyczer k. k. Cameral-Wirthschaftsamte unter nachstehenden Bedingungen stattfinden wird:

1. Dieses Verkaufsobject ist in nachstehende Sectionen und Sections-Gruppen eingetheilt, und zwar:

				fl.
die	1. Section	Bania Kotowska	mit dem Fiscalpreise pr.	4.000
"	2. "	Bolechowce mit Neudorf	" " " "	4.500
"	3. "	Derczyce mit Manaster	" " " "	4.000
"	4. "	Dobrohostow	" " " "	4.600
"	5. "	Hubicze	" " " "	14.000
"	6. "	Jasienica solna	" " " "	3.200
"	7. "	Kołpiec	" " " "	4.500
"	8. "	Lisznia mit Manaster	" " " "	6.800
"	9. "	Modrycz	" " " "	5.000
"	10. "	Nahujowice	" " " "	4.200
"	11. "	Niedzwiedza	" " " "	2.000
"	12. "	Raniowice	" " " "	8.000
"	13. "	Oraw	" " " "	5.400
"	14. "	Solca mit Bräuhaus	" " " "	14.000
"	15. "	Stanila	" " " "	2.000
"	16. "	Stebnik	" " " "	8.500
"	17. "	Tustanowice	" " " "	13.000
"	18. "	Ułyczno mit Gassendorf	" " " "	2.500

Die Fiscalpreise der Sections-Gruppen werden hiernach nachstehends festgesetzt:

		fl.
I. Sectionsgruppe, bestehend aus den Sectionen	2 u. 12	12.500
II. " " " " "	15 u. 16	10.500
III. " " " " "	4 u. 18	7.100
IV. " " " " "	13 u. 17	18.400
V. " " " " "	7 u. 14	18.500
VI. " " " " "	3, 5 u. 9	23.000
VII. " " " " "	6 u. 10	7.400
VIII. " " " " "	8 u. 11	8.800
IX. " " " " "	9 —	4.000

Der Gesammtpreis des ganzen Verkaufs-Objects beträgt hiernach 110.200 österr. Währung.

2. Zum Kaufe wird jedermann zugelassen, der hievon durch die allgemeinen Gesetze und die Landesverfassung nicht ausgeschlossen ist. Die Israeliten werden dazu unbedingt zugelassen.

3. Die sonstigen Licitations- und Verkaufsbedingnisse können bei der Finanz-Bezirks-Direction in Sambor und dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Drohobycz eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 18. Mai 1867.

Ogłoszenie licytacyi. (3)

Nro. 6189. C. k. Dyrekcya skarbu powiatowa w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 11go i następujących czerwca 1867 odbędzie się w kancelaryi c. k. urzędu gospodarskiego w Drohobyczu sprzedaż prawa propinacyi państwa Drohobyckiego wraz z należącymi budynkami i gruntami w drodze publicznej licytacyi ustnej i pisemnej pod następującemi warunkami:

1. Objekt sprzedaży składa się z następujących sekcyi i grup, mianowicie:

				zł.
1.	sekcya:	Bania Kotowska	z ceną fiskalną	4.000
2.	"	Bolchowce i Neudorf	" " "	4.500
3.	"	Derczyce i Monaster	" " "	4.000
4.	"	Dobrohostow	" " "	4.600
5.	"	Hubicze	" " "	14.000
6.	"	Jasienica solna	" " "	3.200
7.	"	Kołpiec	" " "	4.500
8.	"	Lisznia i Manaster	" " "	6.800
9.	"	Modrycz	" " "	5.000
10.	"	Nachujowice	" " "	4.200
11.	"	Niedźwiedza	" " "	2.000
12.	"	Raniowice	" " "	8.000
13.	"	Orow	" " "	5.400
14.	"	Solec z browarem piwnym	" " "	14.000
15.	"	Staniła	" " "	2.000
16.	"	Stebnik	" " "	8.500
17.	"	Tustanowice	" " "	13.000
18.	"	Ułyczno z kol. Gassendorf	" " "	2.500

Cena wywołania grup oznacza się w następujących kwotach, mianowicie:

		zł.
I. grupa składająca się z sekcyi	2giej i12tej	12.500
II. " " " " " "	15tej i 16tej	10.500
III. " " " " " "	4tej i 8mej	7.100
IV. " " " " " "	13tej i 17tej	18.400
V. " " " " " "	7mej i 14tej	18.500
VI. " " " " " "	3ciej, 5tej i 9tej . . .	23.000
VII. " " " " " "	6tej i 10tej	7.400
VIII. " " " " " "	7mej i 11tej	8.800
IX. " " " " " "	9tej —	4.000

Ogólna suma wywołalna całej propinacyi wynosi zatem 110.200 w wal. austr.

2. Do kupna tego przypuszcza się każdego, kogo prawa powszechne czy krajowe od tego nie wyłączają. Starozakonnych przypuszcza się bez warunków.

3. Resztę warunków licytacyi i sprzedaży przejrzeć można w c. k. dyrekcyi skarbu powiatowej w Samborze i w c. k. urzędzie gospodarczym w Drohobyczu.

C. k. dyrekcya skarbu powiatowa.

Sambor, dnia 18. maja 1867.

---

(971) **Kundmachung.** (1)

Nro. 30038. Es wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Viehcontumaz-Anstalt in Kozaczówka wieder eröffnet, und der Hornvieheintrieb aus Rußland daselbst gestattet worden ist.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 30038. Podaje się do wiadomości powszechnej, że zakład kontumacyjny dla bydła w Kozaczówce znowu został otwarty, i że przeto wprowadzanie bydła rogatego z Rosyi jest tam znowu dozwolone.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. maja 1867.

(975) **E d i c t.** (1)

Nro. 1737. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in Folge Beschlußes des Samborer k. k. Kreisgerichtes vom 24. April 1867 Z. 4180 der Hr. Eustach Harasymowicz, gr. k. Capelanei-Administrator zu Berezenica wegen gerichtlich erhobenen Wahnsinns unter Curatel gestellt, und ihm dessen leiblicher Bruder Hr. Michael Harasymowicz, Bäckermeister in Lemberg, zum Curator bestellt worden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 18. Mai 1867.

(964) **E d y k t.** (1)

Nr. 6544. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza niniejszym, że p. Maria Stronczak pod dniem 7. listopada 1866 l. 19010 o przyznanie jej legatu 200 złr. w 5% obligacyach testamentem ddto. 26go lutego 1857 przez Wilhelminę Stronczak synowi Ambrozego Stronczak mylnie zapisanego, prożbę wniesła, w skutek której rozprawa wprowadzoną została.

Z życia imienia i miejsca pobytu niewiadomego syna Ambrozego Stronczaka uwiadamia się o tem z zawezwaniem, ażeby lub sam się zgłosił, lub informacye ustanowionemu kuratorowi adwok. Kwiatkowskiemu z zastępstwem adwokata Przybyłowskiego nadesłał.

Stanisławów, dnia 29. kwietnia 1867.

(960) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2608. Zur Besetzung von drei Wegmeisterstellen bei den Landesstraßen des gewesenen Czortkower Kreises, womit der Gehalt von 325 fl. jährlich und eine Straßenbereisungs-Remuneration von 2 fl. 10 kr. pr. Meile in den Sommermonaten und von 1 fl. 5 kr. pr. Meile in den Wintermonaten für die über anderthalb Meile vom Standorte entlegenen Distanzen verbunden ist, wird der Concurs bis 15ten Juli l. J. ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stellen haben daher ihre Gesuche längstens bis zu jenem Termine bei dem gefertigten k. k. Bezirksamte zu Zaleszczyki einzubringen und in demselben die Nachweisung zu liefern:

1) über ihr Alter und Kenntniß der Landessprache;

2) über die zurückgelegten Studien, wobei denjenigen Bewerbern, welche sich mit einer technischen Ausbildung an Real- oder höheren technischen Anstalten ausweisen, der Vorzug eingeräumt wird;

3) über ihre bisherige Verwendung und Moralität — und

4) über ihren Gesundheitszustand.

Vom k. k. Bezirksamte.

Zaleszczyki, am 15. Mai 1867.

(953) **E d y k t.** (3)

Nr. 6770. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek podania Alojzego Wissgrilla wzywa posiadaczy obligacyj indemnizacyjnych galicyjskich okręgu krakowskiego Nr. 8027, 12523, 18645 à 100 zł. w. a. wraz z kuponami, z których pierwszy dnia 1go maja 1867 do wypłaty przypada, aby do sądu o posiadaniu tychże obligacyj donieśli, w przeciwnym bowiem razie tatowe po upływie trzech lat od dnia wydania ostatniego kuponu, lub jeżeliby wylosowanemi zostały, po upływie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni rachując od dnia wypłaty, zaś kupony po upływie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, rachując od terminu ich wypłaty za umorzone uznane będą.

Kraków, dnia 30. kwietnia 1867.

(979) **E d y k t.** (1)

Nro. 2845. C. k. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, że Izaak Brawer kupiec w Kałuszu na dniu 15. lutego 1865 do l. 1921 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 225 zł. w. a. przeciw Pawłowi Sokołowskiemu właścicielowi gruntu w Nowicy powiecie Kałuzkim podał, w skutek której pod dniem 22. lutego 1865 l. 1921 nakaz zapłaty przeciw ostatniemu wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu Pawła Sokołowskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowemu kuratora w osobie adwokata kraj. i sąd. p. Dra. Czaderskiego z zastępstwem adwokata kraj. i sąd. p. Dra. Ehrlicha zamianował, z którym spór powyższy wedle istniejących dotyczących ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zapozwanego Pawła Sokołowskiego, ażeby na powyższy nakaz zapłaty albo sam odpowiedział, albo dotyczące prawne dokumenta i należącą informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie wybrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle, ażeby wszystkie prawne środki do swej obrony użył, gdyż w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 24. kwietnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.